

„LUTSHIN“ JA „PRAVDAN“ LUKIJAIN VARTEENOTETTAVAKSI

Sekä „Lutshissa“ että „Pravdassa“ on useaan otteeseen julkaistu työläisten vetoamuksia, joissa he vaativat näiden sanomalehtien toimituksilta rauhallista ja selvää selontekoa erimielisyyksien olemuksesta. Tämä on ollut oikeutettu ja luonnollinen vaatimus, ja sietää katsoa, kuinka molemmat toimitukset ovat sen täyttäneet.

„Pravdassa“ on noita vaadittuja selityskirjoituksia julkaistu otsikolla „Kiistakysymyksiä“ *. Mitä ne sisältävät? Näissä kirjoituksissa selostetaan ja selitetään *puolueen päätöksiä* kiistakysymyksistä. Näiden artikkelien kirjoittajan kautta „Pravda“ sanoo: jotta voitaisiin ratkaista, kuka kiistassa on oikeassa, mikä on totuus, on etsittävä tosiasioita ja asiakirjoja puolueen historiasta, on jätettävä syrjään kaikki persoonaseikat, kaikki epäoleellinen ja ymmärrettävä kiistan yhteiskunnalliset juuret. Kysymys „ei ole joidenkin yksilöiden pahasta tahdosta“, sanoo „Pravda“ likvidaattoreita vastaan käydystä kiistasta, „vaan siitä historiallisesta tilanteesta, jossa työväenliike tapahtuu“ **. Niiden, jotka haluavat vakavasti päästä selville kiistasta, on tehtävä itselleen selväksi tämä historiallinen tilanne.

„On käsitettävä“, sanoo „Pravda“, „mikä on hajaannuksen ja rappeutumisen *luokkapohja*, mitkä ei-proletaarisen ympäristön *luokkaedut* pitävät yllä epäsopua proletariaatin ystävien keskuudessa“ ***.

Tämä on vakavaa kysymyksen asettelua. Se vastaa suoranaisesti työläisten vaatimusta — että heitä autettaisiin pääsemään selville „Pravdan“ ja „Lutshin“ välisestä vakavasta

* Ks. tätä osaa, ss. 133—142. *Toim.*

** Ks. tätä osaa, s. 140. *Toim.*

kiistasta. Tätä tietä kulkien työläiset tutustuvat puolue-elämän *tosiasioihin*, oppivat erottamaan tässä kiistassa sen, mikä on oikeata ja periaatteellista, siitä, mikä on pikku- maista ja satunnaista, alkavat etsiä hajaannuksen *luokka-* juuria.

Mahdollisesti työmies, saatuaan tietoonsa tosiasiat, luet- tuaan asiakirjat y.m., ei loppujen lopuksi olekaan samaa mieltä „Pravdan” kanssa,— se riippuu jo hänen omista katsomuksistaan ja kokemuksestaan. Mutta „Pravdan” osoittamaa tietä kulkien hän joka tapauksessa oppii paljon ja pääsee selville koko kiistasta.

Näin „Pravda” vastaa työläisten vaatimukseen, että heille tehtäisiin selkoa syntyneistä erimielisyyksistä. Entä miten „Lutsh” tekee?

Samaan aikaan kun „Pravdassa” julkaistaan kirjoituksia „kiistakysymyksistä”, „Lutshissa” julkaistaan pitkä alakerta samasta aiheesta. Siinä ei esitetä yhtään *tosiasiaa*, kirjoit- taja ei edes kajoa mihinkään kiistan yhteiskunnalliseen sisältöön eikä tutustuta lukijaa yhteenkään asiakirjaan.

Koko tuo tavattoman pitkäksi paisunut alakerta, joka jul- kaistiin kahdessa numerossa, on täynnä juoruja ja viittailuja persoonallisuuksiin. Siinä kerrotaan työläislukijalle erään marxilaisen „ärtyneisyydestä” ja „lumoavista sukkeluuk- sista”, toisen „yli-inhimillisistä” taipumuksista, kolmannen „kyynillisyydestä”. Kaikki kiistat selitetään „henkilökohtai- seksi välienselvittelyksi”, „torailuksi virkapaikoista”, „tais- teluksi vallasta” puolueessa. Ja salavihkaa pannaan liikkeelle huhu, joka sopisi vain virallisen lehdistön levi- tettäväksi, että kaikkeen ovat syyssä jotkin „vallankumous- mestarit”, jotka pelkäävät menettävänsä vaikutusvaltansa, jos toimintaan tulevat mukaan laajat työläisjoukot.

Kirjoittajan ja hänen tekeleensä julkaisseen lehden tar- koitusperänä oli sotkea ajatukset juoruilla, rettelöillä ja persoonallisuuksista puhumisella ja siten välttyä antamasta tarpeellisia selityksiä omasta kannastaan. Ja jos se olisi vain tavallista juorua, niin se ei vielä mitään. Mutta se on kiukustuneen luopion juorua — siitä tässä on kysymys. Lukekaa, mitä hän toisen kirjoituksensa alussa kirjoittaa „provosoiduista ja provosoivista esiintymisistä”, „joukkoihin kyynillisesti suhtautuvien yli-ihmisten diktatuurista puo- lueessa”, miten hän panettelee vuoden 1905 aikaisia uskollia työntekijöitä „vallankumousasiain mestareiksi”, jotka

ovat tehneet tekoja, „joita ei pidetä sallittavina missään vähänkään kulttuurisessa seurassa”. Tämähän on aivan kuin „Zemshtshinasta”²⁵ tai „Vehistä”!..

Eikä tätä kirjoita mikään „Novoje Vremja”²⁶, vaan lehti, joka pitää itseään työväenlehtenä, tätä tarjotaan vastaukseksi siihen työläisten vaatimukseen, että lehti selostaisi vakavasti kantaansa! Ja kaiken tämän jälkeen „Lutsh” rohkenee vielä protestoida polemiikin jyrkkiä muotoja vastaan ja esiintyä muka säädyllyisyyden esikuvana saattaakseen „Pravdan” häpeään.

Me neuvomme mitä hartaimmin niitä työläisiä, jotka vielä uskovat, että „Lutsh” päinvastoin kuin „Pravda” on yhteenliittymisen ja sisäisen rettelöinnin lopettamisen kannalla oleva lehti, lukemaan mainitun alakertakirjoituksen ja vertaamaan sitä siihen, kuinka „Pravdassa” käsitellään samoja asioita.

„Pravda” № 102,
toukokuun 5 pnd 1913
Allekirjoitus: „Pravdan”
ja „Lutshin” lukija

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan